

אור חזקיה

לע"נ רבי חזקיה זרובבלי בן נוראל ואסתר, ומאיר בן אליהו ומיכל ז"ל

זי"ל ע"י כולל ערב וגמ"ח "דרכי חזקיה" ע"ש רבי חזקיה זרובבלי בן נוראל ואסתר זצ"ל
ת.ד. 5711 י-ם לפרטים ותרומות: 050-4120812

העלון לעילוי נשמת
זהבה בת רחל ורחל בת שמחה

770

**ניתן לתרום באשראי
בנדרים פלוס:** כולל ערב
המרכזי גילה, עבור כולל דרכי
חזקיה.

**ניתן לקבל קבלה
להחזר מס סעיף 46**

סיפור לשבת קודש

המהנדס חייך בלגלוג

לחדרו של הגאון רבי אברהם ישעיהו קרליץ, בעל ה'חזון איש', נכנס יהודי עשיר, אווז בידו תיק מנהלים גדול ומהודר. ה'חזון איש' ישב ליד השולחן שקוע בתלמודו, אך לכשהרגיש שמישהו נכנס לחדר, הרים את עיניו וקידמו בחיך ובמאור פנים.

'שב נא בבקשה' הזמינו ה'חזון איש' והרים את עיניו מעל הגמרא 'כן, במה אפשר לעזור?'

'עומד אני במגעים לקניית מגרש גדול במרכז העיר חיפה' אמר האיש, פותח את תיקו ומוציא צרור ניירות. 'על המגרש הזה רוצה אני לבנות בנין גדול!'

הוא פרס את התכנית על השולחן והציג בפני ה'חזון איש'. 'פה תהיה הדירה שלי' הצביע על הקומה העליונה, 'פה יהיה בית כנסת, בסמוך לו בית מדרש וכולל אברכים, וכאן' הצביע על קומת המרתף 'כאן רוצה אני לבנות מקווה טהרה, שישתת את כל תושבי האזור!'

שמע ה'חזון איש' את הדברים בתשומת לב, עיין היטב בתכנית הבנין, שאל מספר שאלות ואז אמר: 'הייתי רוצה לראות מספר אבנים מהקרקע אותה רוצה אתה לקנות!'

אסף היהודי את ניירותיו לתיקו ויצא. בקשתו של הרב נראתה לו מוזרה למדי.

באוטובוס המוביל לחיפה הרבה בבקשתו של הרב, מנסה להבין: 'אבנים? לשם מה מבקש ה'חזון איש' שאביא לו מאבני המקום? אולי יש בענין סגולה כלשהי... סוד עמוק בתורת הנסתר...'

לבסוף החליט: 'במפלא ממך אל תדרשו! עשה כמצוות החכם, ומובטח לך שלא תפסיד!'

למחרת עם בוקר ניגש אל הקרקע המדוברת ואסף לתיקו מספר אבנים. לעת ערב שב לביתו של ה'חזון איש', הוציא את האבנים והניח על השולחן.

ה'חזון איש' נטל את האבנים בידיו, בחן אותן בשים לב, קם ממקומו וניגש לארון הספרים. הוציא מספר ספרים, עיין בספר אחד, אחר בשני, בחן שוב את האבנים, שוב עיין בספרים, ואחרי עיון מתמשך הרים את עיניו ואמר:

'אני חושב שהדבר אפשרי, יהי רצון שתשרה הברכה במעשה ידיכם!'

בחיך רחב ובעיניים זורחות יצא ר' חיים מביתו של ה'חזון איש'. סוף-סוף חלמו עומד להתגשם. המבנה יעמוד על תילו ויהיה תל תלפיות של תורה ויראת שמים בעיר חיפה!

בטרם ניגש לביתו, נסע ר' חיים לבעל הקרקע ורכש אותה, ולמחרת עם בוקר ניגש למהנדס מומחה ושטח לפניו את תכניתו.

'מבקש אני את חוות דעתכם על התוכנית הזו' ביקש ופרש לפניו את דפי התכנית האדריכלית. עיין המהנדס בדפים ואמר: 'איני רואה בעיה בתוכנית הכללית, אבל לגבי המקווה... התבונן בעיון בדפים והרים את עיניו: 'אני חייב תחילה לראות את הקרקע.'

עיניו של ר' חיים התעגלו בתדהמה: 'לראות את הקרקע? לשם מה?'

מה זאת אומרת 'לשם מה'? שאל המהנדס בחשדנות 'מה יש

לך להסתיר?'

'לא... פשוט... סתם... לא רצה ר' חיים לפרט.

הם יצאו מהמשרד וצעדו לעבר הקרקע המדוברת.

'איני מבין אותך' אמר המהנדס לר' חיים אחר שבדק את השטח המדובר, 'לפי מה שאמרת, כבר קנית את הקרקע, הלא כן?'

'אכן' אישר ר' חיים 'מה הבעיה?'

'בפעם הבאה תתייעץ עם מהנדס לפני שתקנה את המגרש, ולא לאחר מעשה. ממש לא אחראי לקנות ואחר כך לגשת ליעוץ מקצועי! פסק המהנדס נחרצות, 'מי אמר לך שהקרקע אכן מתאימה ליעודה?'

'מה הבעיה בקרקע? תמה שוב ר' חיים.

'הקרקע הזו כולה סלעית, אי אפשר בשום אופן לחפור בה לעומק המתאים לבניית מקווה' ענה המהנדס.

'ר' חיים לא נבהל, הוא היה בטוח בהבטחת רבו.

'אתה בטוח שאי אפשר לחפור כאן? שאל שוב את המהנדס.

'איני מבין אותך' רטן כנגדו המהנדס 'אתה אינך מבין בקרקעות, ולכן שכרת אותי ליעוץ. אז מה אתה מתעקש כל כך? אני, המומחה בשטח הזה, אומר לך את דעתי המקצועית: כאן אי אפשר לחפור! תצמחנה שערות על כף ידי לפני שיקום כאן מקווה!'

'הבה אסביר לך במה הענין' אמר לו ר' חיים וקיווה שיצליח להסביר למהנדס זה, שאינו שומר תורה ומצוות, דעת תורה מה: 'בטרם קנית את הקרקע, פנית ל'חזון איש' וביקשתי את חוות דעתו. הוא עיין בתכנית, בדק גם אבנים שנלקחו מן הקרקע, ואחר ברכני בהצלחה, ולכן אני כל כך בטוח שהתכנית מעשית, והבניין, ובכלל זה המקווה, יעמוד על תילו!'

המהנדס חייך בלגלוג: 'אמור לי, באיזו אוניברסיטה למד הרב שלך? איזה תואר אקדמי יש לו שהוא מחווה דעתו בנחרצות שכזו...? 'אסדר לך פגישה עם ה'חזון איש' אמר לו ר' חיים ועיניו שופעות ביטחון ואמונה צרופה, 'ואז תראה הכול בעיניך!'

כעבור ימים מספר עמדו ר' חיים והמהנדס המכובד בפתח ביתו של ה'חזון איש'. המהנדס היה בטוח שהוא יפגוש אדם גבוה, לבוש בהידור, שעל מדפי לשכתו המפוארת ספרי מדע שונים בתורת הגיאולוגיה וההנדסה, אך לתדהמתו פגש באדם קטן קומה, לבוש בפשטות, ועל השולחן הרעוע שלפניו היו מונחים ספרי גמרא גדולים, ובהם היה שקוע. רצה המהנדס לסוב על עקבותיו ולעזוב את המקום, אך עיניו המאירות והעמוקות של הרב שבו אותו וסימרו אותו למקום. 'כן' פנה אליו ה'חזון איש' בחביבות 'מה דעתכם על תכניתו של ר' חיים?'

'אין שום אפשרות לחפור במקום הזה! פסק המהנדס בנחרצות וכבר פתח בהסבריו המדעיים, אך ה'חזון איש' במתק לשונו קטע את דבריו:

'חכמינו, זכרונם לברכה, הכירו כל אבן ואבן, ומייד פתח את הגמרא שעל שולחנו והראה למהנדס:

'הנה, פה כתוב, שאבן מסוג זה נמסה במים הנוזלים לאט-לאט מתוך צינור דק, וכך היא מתרככת ומתפוררת, ובסופו של דבר יתאפשר לחפור בה.'

עוד זמן מה ישבו ר' חיים והמהנדס בחדרו של ה'חזון איש', וכאשר יצאו, אמר המהנדס, המוקסם מן החכמה העצומה של גדול הדור: 'חוויה שכזו לא עברתי מימי! אכן כמה קטנים אנו, אנשי המדע!'

יש לנו עוד הרבה הרבה מה ללמוד! (לאורם נ"ך)

באו גם חשבונות הנפש. פשפשתי במעשי ונזכרתי באותו יהודי קשה יום ואומלל. יתכן והיה מותר להעיר לו, אך סוף כל סוף פגעתי באדם אומלל ועלי לפייסו! התחלתי לברר אודותיו, התברר שהוא גר במושב מרוחק בדרום הארץ.

הבנתי שלא תועיל שיחת טלפון וייתכן שאף תחמיר את המצב. האפשרות היחידה היא לנסוע לביתי, לישוב המרוחק בו הוא גר הצטיידתי במתנה מכובדת, אולי כך ירחם וימחל. אך הרעיון לא היה בר ביצוע. אני מנהל חנות גדולה של רשת ביגוד בירושלים, ימי ערבי החגים עמוסים בקונים ואין אפשרות לקחת יום חופש כדי לנסוע אליו.

כאב הלב היה גדול! רציתי מאוד לפייס את אותו יהודי מסכן! רציתי לבוא ביום הכיפורים זך ונקי מכל עוון של בין אדם לחברו. בתפילת ערבית התחננתי וביקשתי מבורא עולם שיראה עד כמה רצוני לפייס אותו ויעזור לי להגיע אליו!

למחרת בשעת צהרים החנות הייתה עמוסה קונים. העובדים מנסים לתת שירות לכל הקונים. ממקום מושבי במשרד עקבתי דרך מצלמות האבטחה אחר התנהלות החנות. למרות הזמן הרב שחלף, זיהיתי בקלות את היהודי שנכנס לחנות. היה זה השכן לשעבר - אותו כל כך חפצתי לפגוש!

נטלתי את המיקרופון ואמרתי בהתרגשות: "אבקש מכל העובדים לשים לב: אדם חשוב מאוד נכנס לחנות". עיני כל הלקוחות והעובדים הופנו לעברו וחיוך קל של הנאה וסיפוק עלה על שפתי. ירדתי מהמשרד, התקדמתי לעברו ואמרתי בקול: "שכני לשעבר, אליו אני כה מתגעגע! מה שלומך?" הנחתי יד על כתפו והכרזתי: "אני מנהל החנות והגעתי במיוחד לשירותך!" בשקט הודעתי לו: "יש לי סמכות לתת הנחות, וכל מה שתבחר תקבל הנחה משמעותית".

האיש היה מופתע ומואשר! במשך דקות ארוכות התאמת לו בגדים חדשים, תוך דברי ריצו. לאחר ששילם לייויתי אותו ליציאה ושאלתי אותו: "אתה זוכר שפעם לא שלטתי בעצמי ופגעתי בך? האם תמחל לי ידידי?" הוא לחץ את ידי ואמר בחמימות: "מחול לך!" לפני שנכנס לרכבו שאלתי: "הרי אתה גר בדרום, מה אתה עושה בירושלים?"

תשובתו הדהימה אותי: "נסעתי לחנות של הרשת שלכם בדרום הארץ, לפתע נכנסה לי משיכה בלתי מוסברת לבוא לסניף בירושלים. אמרתי לעצמי: הסניף שם גדול יותר, יש יותר מבחר וגם חניה בשפע. כך הגעתי לכאן, כשאיני יכול להסביר מדוע אמת נסעתי כה רחוק כדי לקנות בגדים".

לי היה זה ברוך, למה הוא טרח לבוא עד ירושלים: הרי ביקשתי מהקב"ה עזרה לפייס אדם, והקב"ה שלח לי אותו עד מקום העבודה. הקדוש ברוך הוא מילא את מבוקשי!

סיפור נפלא זה המופיע בספר 'פיקודיך דרשתי', מלמדנו שכוחו של עם ישראל הוא בפה. יש לנו מתנה מופלאה עם עוצמה, כוח התפילה. הבה ננצל זאת ונזכה שהקב"ה ימלא כל משאלות ליבנו לטובה ולברכה. (מתוך הספר 102 סיפורים ששינו לאנשים את החיים של הרב נקד 0504124438)

כוחה של תפילה

לעיתים אין אנו מבינים את העוצמה המופלאה של התפילה, כפי שנלמד מהסיפור המופלא הבא.

להלן הסיפור מפי בעל המעשה: בבניין בו התגוררנו באחת משכונות ירושלים התגורר יהודי קשה יום. עצם השכנות עימו הייתה ניסיון לא קל. בעוד שהניסיון היה קשה לכל דיירי הבניין, עבורנו היה הניסיון קשה שבעתיים, כיון שהתגוררנו באותה הקומה.

כשהילדים יצאו בבוקר למוסדות הלימוד, הם היו צריכים להיזהר ולא לדבר בחדר המדרגות, כיון שקולות הדיבור עלולים להפריע לשכן הנכבד, שעדיין לא קם משנתו... אם בכל זאת מישהו שכח ודיבר בקול, הוא היה זוכה לקיתון של רותחין מהשכן שזה עתה התעורר משנת הלילה. כל זה לא הפריע לאדון להפעיל בקול רם מוזיקה בשעת לילה מאוחרת כאשר הוא לא מתחשב כלל בשכנים.

או ווי לו למי שיעבור ליד דלת ביתו עם שקית אשפה, והשקית אינה קשורה כראוי, שמא יריח אותו צדיק ויתרעם על כך מאוד... מה שלא מנע ממנו עצמו להוציא את אשפתו לחדר המדרגות ולהניחה שם לחסדי השכנים. מי שבטעות חנה בחניה, בה רגיל השכן להחנות את רכבו, חניה שמעולם לא הייתה שלו, אבוי לו ואבוי לנפשו. כך בכל תחום ותחום היה צריך להיזהר מלהיתקל באותו יהודי קשה יום, שאגב הקפיד מאוד שינקו את הבניין, בעוד הוא מעולם לא טרח לשלם דמי ועד בית.

אותו יהודי זכה ששכניו בני תורה, התייחסו בסלחנות ורחמנות לשגיגותיו. אך יום אחד הלה הגדיש את הסאה: שליח הדואר הקיש בביתנו בשעת צהרים, כדי לתת דואר רשום. הרעש הפריע לשכן בעיצומה של שמיעת סימפוניה קלאסית מורכבת. הוא התפרץ בזעם רב על הדואר ההמום. כשפתחת את הדלת זכיתי אף אני למטר של 'ברכות'.

הרגשתי שכלו כל הקיצין, ואין בכח אנוש לסבול שכן שכזה. החלטתי אחת ולתמיד 'לחנק' אותו, ולהעניק לו את כל מה ששכניו חסכו ממנו במשך שנים רבות. עמדתי, צעקתי והסברתי לו בדיוק את חוסר הצדק ואת הפחד המיותר שהוא מטיל על דיירי הבניין.

השכן הופתע! מעולם לא דיברו אליו בכזאת חוצפה. הוא נכנס לביתו בזעם וטרק את הדלת. נעמדתי תחת חלון ביתו והמשכתי בקול רם להשמיע דברי מוסר נוקבים. תוך מספר ימים הורגשה הקלה עצומה! משאית גדולה פינתה את חפציו, כשהוא מסנן כעס: "עם כאלה שכנים בקומה, אני לא מוכן להמשיך לגור". מאוחר יותר התברר שתקופה ארוכה הוא לא שילם שכירות וכעת התפנה בעל כורחו.

מספר חודשים חלפו, השכן נשכח מהלב, חודש אלול הגיע ויחד עימו

אנו פונים לציבור הקוראים היקר, אנא תנו לנו כח ויכולת להמשיך החזקת הכולל, הגמ"ח והעלון 'דרכי חזקיה', אנו משתדלים שההכנסות יהיו קודש למטרות הללו ואין לנו הוצאות מזכירות, ניקין וכדו'. **תבורכו מפי עליון!**

<p>לזכרו הרבים: בית הוראה יחווה דעת - מענה הלכתי 24 שעות, *6730</p>	<p>נא לבקש רחמים על יעקב בן מיכל לרפ"ש!</p>	<p>לע"נ נעימה בת ככב</p>
<p>לרפואה שלימה: התינוקת עדי בת מעין, מיכל בת שמחה, אירן נחמה בת ציונה ודבורה בת אסתר, גדון מיהא בת מרסל מיישה, משה בן רוזה, אלעזר בן משה, שולמית בת שושנה, יעקב בן מיכל, תמר בת שרה, אילה בת מרים, יעל בת דבורה, יחזקאל בן ג'ונג'ון, רות בת בתיה, רחל חיה בת גאולה, שלום בן צפורה, אברהם בן דולת, אהרן בן מרים, אברהם ברוך בן אסתר</p>	<p>נא להתפלל על הרב ישראל בן אסתר לרפ"ש!</p>	<p>לע"נ ככב בת גוהר</p>
<p>נא להתפלל להצלחה בכל העניינים ולפרנסה טובה ליהונתן בן חנה</p>	<p>נא להתפלל על רפאל שלמה בן מאיר לרפ"ש!</p>	<p>העלון לע"נ: עזרא בן מזל ואברהם בן רחל</p>
<p>לעילוי נשמה: משה בן מהין, זוהרה בת שמחה, עפרה בת יהודית, נפתלי בן רחל, רחמים בן חנוס בשי, יהודה בן יוקטוריה, זבולון זאב בן שפרה, רחמים בת גוהר, ברוך בן אסתר, מרדכי בן רבקה, שבתאי יששכר בן דב, דבורה בת צבי, רחל בת זוליקה, רותם בן סליה, ככב בת גוהר, נעימה בת ככב, חנה בת נושא, מרים בת יוכבד, צפורה בת אסתר, ככב בת גוהר, אורלי אורה בת חנון</p>	<p>נא להתפלל לרפואת אשת האברך רחל בת מסעודה שזקוקה לרחמי שמים מרובים</p>	<p>שדכנית (לבחורים מגיל 30+): א-ה: 24:00 - 22:30 טל: 052-6766049 שדכני "חסי שרה" בימים ג', ד' ה' בשעה: 22:00-21:00 058-3297225 שדכנים לשם שמים למגזר החרדי לנשים: 053-4163681 לגברים: 053-4110655 ניתן לפרסם בתוכנית אוצר החכמה ועוד c9595@okmail.co.il</p>
<p>נא להתפלל לזווג הגון: איתמר בן יהודית, חיים בן זוהרה, משה נחמן בן אורנית, תמר בת יהודית, יוסף עובדיה בן משה, שרה בת לאה, משה בן רשל, יוחאי בן רשל, לאה בת רחל, רבקה בת רחל, בתיה בת רחל, סיוון בת רחל, מרים חדווה בת רחל חיה, נחמה בת שבע בת רחל חיה</p>	<p>נא להתפלל לזווג הגון: איתמר בן יהודית, חיים בן זוהרה, משה נחמן בן אורנית, תמר בת יהודית, יוסף עובדיה בן משה, שרה בת לאה, משה בן רשל, יוחאי בן רשל, לאה בת רחל, רבקה בת רחל, בתיה בת רחל, סיוון בת רחל, מרים חדווה בת רחל חיה, נחמה בת שבע בת רחל חיה</p>	<p>מוהל מוסמך לשם שמים (בחינם) בהמלצת הגר"ש מחפוד שליט"א 0559260027. מוהל מוסמך לשם שמים, תלמידו של הרב אורי: 058-3207037. אברך מוהל מוסמך לשם שמים 052-7646963.</p>
<p>נא להתפלל לרפואת פנחס בן שמחה</p>	<p>נא להתפלל לרפואת פנחס בן שמחה</p>	<p>העלון להצלחה בכל העניינים, לפרנסה ברווח ולזווג הגון ליסוף בן שולה</p>